

Norsk Lovtidende.

Utgitt efter offentlig foranstaltning

ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 27

Utgitt 2 juli.

1921

Skrivelse fra Landbruksdepartementet

27 juni.

av 27 juni,

hvor meddeles, at departementet d. d. har approbert et av Gran almeningsstyre under 29 mars 1921 vedtatt utkast til ny § 7 i de under 17 april 1909 approberte bruksregler for almenningen, hvorefter § 7 herefter skal lyde:

»Hugst av al slags stør er forbudt. Dog kan styret la hugge og fordele den stør, som det finner det forsvarlig å utta av skogen under hensyntagen til etterveksten.«

Lov

30 juni.
Nr. 1.

inneholdende forandring i skattelov for landet av 18 august 1911 § 110.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 24 juni 1921 sålydende:

I.

§ 110 første ledd i skattelov for landet av 18 august 1911 skal herefter lyde således:

Formues- og inntektsskatten til staten innbetales til vedkommende oppebørselsbetjent innen 1 juli i skatteåret. Dog kan innbetaling i intet tilfelle kreves, forinnen der er hengått 4 uker fra den dag, da skattelistens utleggelse blev kunngjort.

30 juni.
Nr. 1.

II.

Nærværende lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Kristiania slott den 30 juni 1921.

Haakon.

(L. S.).

O. Blehr.

H. S. Først.

30 juni.
Nr. 2.

Lov

inneholdende forandring i skattelov for byene av 18 august 1911, § 102.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 24 juni 1921 sålydende:

I.

§ 102 første ledd i skattelov for byene av 18 august 1911 skal herefter lyde således:

Formues- og inntektsskatten til staten innbetales til vedkommende oppbeørersbetjent innen 1 juli i skatteåret. Dog kan innbetaling i intet tilfelle kreves, forinnen der er hengått 4 uker fra den dag, da skattelists utleggelse blev kunngjort.

II.

Nærværende lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Kristiania slott den 30 juni 1921.

Haakon.

(L. S.).

O. Blehr.

H. S. Først.

Lov

30. juni.
Nr. 3.

om midlertidig forhøielse av lospengene.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 24 juni 1921 sålydende:

Fra 1 juli 1921 til 1 juli 1922 skal lospengene, som be-
regnes av såvel lospliktige som ikke lospliktige fartøier efter
taksttabellene i lov om losvesenet av 26 mai 1899, jfr. lov om
losvesenet av 2 april 1917, erlegges med et tillegg av 100 pct.

Av tillegget for de lospliktige fartøiers vedkommeede dan-
nes et fond, hvorav der utbetales inntektstilskudd til loser samt
bidrag til skøitehold og til bestridelse av utgifter ved losgutters
lønn efter Kongens nærmere bestemmelse.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar
og bekrefter samme som lov, under Vor hånd og rikets segl.

Gitt på Kristiania slott den 30 juni 1921.

Haakon.

(L. S.).

O. Blehr.

H. S. Fürst.

Lov

30 juni
Nr. 4.

om forandringer i lov om stats- og kommunebidrag til
norske arbeidsledighetskasser av 6 august 1915 med
tilleggslov av 29 juli 1918.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 27 juni
1921 sålydende:

I.

Følgende bestemmelser i lov om stats- og kommunebidrag
til norske arbeidsledighetskasser av 6 august 1915 med til-
leggslov av 29 juli 1918 skal herefter lyde således:

§ 1. Alle norske arbeidsledighetskasser, som oppfyller de
i nærværende lov opstilte betingelser, kan på derom inngitt
andragende meddeles anerkjennelse som berettiget til å erholde
refundert av statskassen en halvdel av de pengebeløp, hvormed
de understøtter sine her i landet bosatte forsikrede, forsåvidt
de enten er norske borgere eller har vært bosatt i landet i de
siste 2 år. Sådan refasjon foretas kvartalsvis av det regje-

30 juni. ringsdepartement, til hvilket gjennomførelsen av lovens bestem-
 Nr. 4. melser av Kongen henlegges. Den dag, da refusjonsretten for
 hver enkelt kasse skal inntre, fastsettes av vedkommende de-
 partement.

Bestemmelsen om 2 års opphold her i landet skal ikke
 være til hinder for refusjon av statskassen, når der mellom
 norsk og utenlandsk arbeidsledighetskasse foreligger avtale om
 understøttelse på grunnlag av full gjensidighet og sådan avtale
 er godkjent av vedkommende regjeringsdepartement.

Det samme gjelder, når der av Kongen treffes overens-
 komst med fremmed land.

§ 2, første ledd og nr. 1. For å kunne opnå anerkjen-
 nelse som berettiget til refusjon må vedkommende arbeidsledig-
 hetskasses inntekter for minst en halvdel vedkommende til-
 veiebringes ved medlemmenes egen kontingent. Dessuten må
 kassens lover inneholde bestemmelser om:

1. At medlemmenes rett til understøttelse ikke inntre, med-
 mindre de har stått som medlem av kassen i det minste
 i det sist forløpne halvår og betalt kontingent for i det
 minste 26 uker siden siste innmeldelse. Dog kan departe-
 mentet tillate, at medlemsskap og innbetalt kontingent i
 arbeidsledighetskasse i annet land sidestilles med med-
 lemsskap og innbetaling i norsk arbeidsledighetskasse.

§ 4, siste ledd. Efter andragende fra et kommunestyre
 kan Kongen frafalle kravet på refusjon, delvis eller helt, når
 han finner, at refusjonspliktens oppfyllelse på grunn av særlig
 stor arbeidsløshet vilde falle uforholdsmessig trykkende for
 kommunen, hensett til dens økonomiske evne.

II.

Denne lov trer i kraft 1 juli 1921.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og
 bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Kristiania slott den 30 juni 1921.

Haakon.

(L. S.).

O. Blehr. H. S. Furst.

Lov

30 juni
Nr. 5.

om forlenget gyldighet av lov av 27 mai 1910, jfr. lov av 13 juli 1917 og lov av 29 juni 1920, inneholdende forandring i lovgivningen om medisinalavgiften i Nordland og Troms fylker.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 27 juni 1921 sålydende:

Lov av 27 mai 1910, jfr. lov av 13 juli 1917 og lov av 29 juni 1920, inneholdende forandring i lovgivningen om medisinalavgiften i Nordland og Troms fylker, blir gjeldende utover 1 juli 1921 inntil videre, dog ikke lenger enn til 1 juli 1924.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Kristiania slott den 30 juni 1921.

Haakon.

(L. S.).

O. Blehr.

H. S. Fürst.

Lov

30 juni
Nr. 6.

om forlenget gyldighet av lov av 9 juni 1905 inneholdende forandringer i lovgivningen om medisinalavgift i Finnmark.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 27 juni 1921 sålydende:

Lov av 9 juni 1905, jfr. lov av 27 mai 1910, 4 juni 1915 og 29 juni 1920, inneholdende forandring i lovgivningen om medisinalavgiften i Finnmark, blir gjeldende utover 1 juli 1921 inntil videre, dog ikke lenger enn til 1 juli 1924.

Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Kristiania slott den 30 juni 1921.

Haakon.

(L. S.).

O. Blehr.

H. S. Fürst.

30 juni.

Kongelig kunngjørelse om tollavgifter fra 1 juli 1921.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

Stortinget har den 29 juni d. å. fattet følgende beslutninger:

I.

De den 30 juni 1921 gjeldende bestemmelser om tollavgifter¹⁾ skal fremdeles være gjeldende fra 1 juli 1921 med følgende forandringer:

A. Innledende bestemmelser.

§ 2, annet avsnitt.

Forsåvidt der ikke er truffet nogen overenskomst med et fremmed land om de gjensidige handels- og skipsfartsforbindelser, og dette land behandler norske varer eller norsk skipsfart ugunstigere enn andre lands, trer de maksimale satser i kraft mot vedkommende land. Dog kan Kongen, når særlige forhold gjør det ønskelig, forordne, at de minimale satser eller satser liggende mellom de minimale og de maksimale skal komme til anvendelse for samtlige eller enkelte varers vedkommende, inntil saken kan forelegges Stortinget til endelig avgjørelse. Det overlates til Kongen å bestemme, hvorvidt og for hvilke varer særskilte legitimasjoner blir å kreve, forat den almindelige tariffs bestemmelser derpå skal kunne bringes til anvendelse.

§ 9 c.

6. Høi, halm, gips, gjødning, råfosfat, sand, emballasje, hvori varer herfra landet er utført, samt gaver og understøttelser in natura, som er bestemt for krigsfanger, ved innførsel.

B. Tariff for innførselstollen og for tara.

Aceton 1 kg. fri (minimalt), fri (maksimalt).

Kornvarer:

Anm. 3. For budgettermen 1921—1922 kan Kongen på de nærmere betingelser, som av ham fastsettes, bestemme, at der ikke opkreves toll av de under «Kornvarer» nevnte varer, med undtagelse av malt, samt av sekker, hvori disse varer innføres. Forsåvidt sådan bestemmelse treffes, kan Kongen like-

¹⁾ Se Lovtid. 1ste avd. nr. 40 for 1920 (s. 512), jfr. Lovtid. 1ste avd. nr. 48 for 1919 (s. 621).

ledes bestemme, at der av innførte kornvarer, som ikke er av- 30 juni.
satt til forbruk, skal erlegges toll, når det fastsettes, at toll av
innførte kornvarer med sekker atter blir å opkreve.

Ris:

Anm. 2. For budgetterminen 1921—1922 kan Kongen
paa de nærmere betingelser, som av ham fastsettes, bestemme,
at der ikke opkreves toll av ris (tariffen: Ris 1, 2 og 3).
Forsåvidt sådan bestemmelse treffes, kan Kongen likeledes be-
stemme, at der av innført ris, som ikke er avsatt til forbruk,
skal erlegges toll, når det fastsettes, at toll av innført ris atter
blir å opkreve.

Skinns og huder: B. II a.

— — — — —
Anm. Sålelær, som helt eller i det vesentlige er fra-
skåret buk-, ben-, hode- og halsstykker, samt tilskårne såler o. l.
fortolles med tillegg av 50 pct. Derimot fortolles buk- og ben-
samt hode- og halsstykker uten tillegg.

Vogner, kjerrer og sleder:

1. a. Vogner til jernbaner og sporveier samt dresiner;
motorvogner, alle slags, motorvelosipeder og sidevogner til så-
danne; deler til motorvogner og motorvelosipeder, ikke annen-
steds nevnt a. v. 12 pct. (minimal), 18 pct. (maksimal).
- b. tilhengervogner til lasteautomobiler a. v. 5 pct. (mini-
mal), 10 pct. (maksimal).

II.

Fra den tid Kongen bestemmer skal tolltariffens innledende
bestemmelser § 3 lyde således:

§ 3.

Med hensyn til innførsel fra Sverige til Norge gjelder føl-
gende særlige regler:

1. Ved reise landverts fra Sverige til Norge skal
det være tillatt tollfritt å medføre følgende
mindre varepartier, bestemt til bruk for grense-
befolkningen:
Brød 10 kg.
Flesk 10 kg.
Garn, alle slags, tilsammen 5 kg.
Kaffe og kaffesurrogater, tilsammen 5 kg.
Kornvarer, umalte, 40 kg.
Kornvarer, malte, 25 kg.

30 juni.

Risengryn 5 kg.

Sukker 5 kg.

Tobakksvarer, stempelavgiftsfrie 1 kg.

Vevde tøier, alle slags, tilsammen 15 m., dog ikke utover en samlet verdi av kr. 50,00.

Øl 5 liter samt andre varer til en samlet verdi av kr. 40,00.

Disse kvanta utgjør hvad der på samme reise tollfritt kan medføres av en person, enten den reisende selv er eier av varene eller disse medføres for en annens regning. Er flere personer av samme husstand i reisefølge, er bare en av dem berettiget til tollfrihet.

For vare, som av reisende medføres i større mengde enn ovenfor fastsatt, skal toll overensstemmende med hvad der ellers gjelder erlegges for hele den av varen innførte kvantitet.

Forsåvidt angår andre varer er følgende undtatt fra tollfrihet:

Spillekort, brennevin og spiritus tillike med derav tilberedte drikke.

Vin.

Malt.

Stempelavgiftspliktige tobakksvarer.

Andre varer, forsåvidt de er eller måtte bli underkastet såvel stempelavgift som toll.

Foran omhandlede tollfrihet gjelder ikke for varer, som innføres i handelsøiemed enten for på sedvanlig måte å selges eller for å leveres som erstatning for utført arbeide, ei heller for varer, som innføres av handlende eller for handlendes regning, forsåvidt de er av de slags, med hvilke han driver handel.

Reisende skal, om nogen tollfunksjonær fordrer det, være forpliktet til foruten å opgi bedrift og hjemsted, å avlevere en under edlig forpliktelse avgitt skriftlig forsikring om, at de varer, han medfører, ikke innføres i handelsøiemed.

Innføres varene ikke for reisendes egen regning, skal sådan forsikring avgis av den, for hvis regning de innføres.

Undlater nogen å avgi sådan forsikring skal varene på sedvanlig måte fortolles.

2. Vareførsel fra Sverige til Norge over Iddefjorden og Svinesund østenfor Sponviks skanse i ferje, pram eller båt,

eller om vinteren over isen skal med hensyn til tollvesenet 30 juni. anses som landverts, forsåvidt varene ikke enten er sjøverts ført til den svenske side av nevnte ferjested eller fjord og derfra siden overført til den norske side eller er overført her-til for umiddelbart å bringes videre sjøverts.

3. Hvis i grensetraktene nogen eier eller bruker eiendom på begge sider av grensen og disse eiendommer enten grenser umiddelbart til hinannen eller er således beliggende, at avstanden mellom eiendommenes nærmeste grenser ei overstiger 20 kilometer, kan utsæd, kreaturer og redskaper, som behøves for eiendommenes drift, føres tollfritt over grensen til Norge.

4. Varer, som av grensebefolkningen for husholdningsbehov føres fra Norge til Sverige for å foredles gjennom bleking, farvning, garvning, maling, spinning, vevning eller annen lignende bearbeidelse eller til reparasjon, og som etter sådan foredling eller reparasjon gjeninnføres, skal ved gjeninnførelsen være frie for tollavgifter.

Likeledes skal varer, som av grensebefolkningen for husholdningsbehov føres fra Sverige til Norge for her å undergå sådan foredling eller reparasjon som ovenfor omhandlet og derefter gjenutføres til Sverige, ved innførselen til Norge være frie for tollavgifter.

5. Trekkdyr og kjøretøier, som bare anvendes til transport, av gods eller personer fra Sverige til Norge eller som for en tid av inntil 6 måneder fra de svenske grensedistrikter føres over til nærliggende sted i Norge for å anvendes til tømmerkjøring eller annet arbeide, er ikke underkastet tollavgifter; det samme gjelder husdyr, som føres over fra svensk til norsk grensedistrikt til sommerbeite.

6. Til forebyggelse av misbruk av de i 3dje, 4de og 5te passus gjorte innrømmelser har Finans- og Tolldepartementet eller i særskilt tilfelle vedkommende tollmyndighet ved grensen å meddele de nærmere kontrollforskrifter, som kan anses fornøden.

Finans- og Tolldepartementet bemyndiges til for innførselen til visse landsdeler eller ad visse veier å forhøie de i denne paragraf fastsatte maksima for den tollfrie innførsel samt til å bestemme, at tollfriheten skal for visse mindre kvanta tilstås, om enn varen innføres for å selges, når den er tilvirket i et til Norge støtende svensk grensedistrikt, er et produkt av landbruk eller husflid, og innførselen skjer for produsentens regning. Departementet skal derhos være bemyndiget til helt eller

30 juni. delvis å undlate å la opkreve innførselstoll av hvad der innføres over landgrensen nordenfor Nord-Trøndelag fylke. Disse Stortingets beslutninger bringes herved i utøvelse. Gitt på Kristiania slott den 30 juni 1921.

Under Vår hånd og rikets segl

Haakon.

(L. S.).

O. Blehr.

H. S. Fürst.

30 juni.

Kongelig resolusjon

av 30 juni.

1. I henhold til den gitte bemyndigelse i de vedtatte anmerkninger under »Kornvarer« og »Ris« i forannevnte kunngjørelse bestemmes, at der fra og med 1 juli d. å. og inntil videre, dog ikke lenger enn til 30 juni 1922, ikke skal opkreves toll av de i tolltariffen under »Kornvarer« — med undtagelse av malt — og under »Ris 1, 2 og 3« nevnte vareslags, samt av de sekker, hvori kornvarer innføres.

2. Den i post 1 omhandlede tollfrihet tilstås alene på betingelse av, at der av de beholdninger av tollfritt innførte varer, som forefinnes på lagér, når tollen på vedkommende artikler igjen trer i kraft, blir å svare tariffmessig toll efter derom av Finans- og Tolldepartementet trufne nærmere bestemmelser, såfremt beholdningene utgjør:

For hvete 10,000 kg.

For hvetemel 5,000 »

For ris (av de forskjellige poster) . . . 2,000 »

30 juni.

Kongelig kunngjørelse

om arveavgift fra 1 juli 1921, otteprocentskatt og tiendevogsleding til statskassen i budgett-terminen 1 juli 1921 til 30 juni 1922.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

Stortinget har under 7 juni d. å. fattet følgende beslutninger:

Post 1.

30 juni.

Skattebeslutning angående arveavgift.

§ 1. Fra 1 juli 1921 skal der til statskassen erlægges avgift av fallende arv, som enten efter loven, testamente eller overenskomst tilfaller andre enn arvelaterens ektefelle, efter nedenstående regler:

a. Av arv, som tilfaller arvelaterens slektninger i rett nedstigende linje samt adoptivbarn, der er adoptert før deres fylte attende år, erlægges:

av de første kr. 5 000,00 av hver enkelt arvelodd ..	intet
av arveloddens næste kr. 10 000,00	1 pct.
av — — — » 20 000,00	2 »
av — — — » 20 000,00	3 »
av — — — » 20 000,00	4 »
av — — — » 30 000,00	5 »
av — — — » 50 000,00	6 »
av — — — » 50 000,00	8 »
av — — — » 100 000,00	10 »
av — — — » 200 000,00	15 »
Av dens overskytende beløp	20 »

b. Av arv, som tilfaller arvelaterens foreldre, erlægges:

av de første kr. 3 000,00	intet
av de næste » 10 000,00	3 pct.
av de — » 10 000,00	4 »
av de — » 20 000,00	5 »
av de — » 20 000,00	6 »
av de — » 40 000,00	10 »
av de — » 50 000,00	10 »
av de — » 50 000,00	15 »
av de — » 100 000,00	20 »
av de — » 100 000,00	25 »
av det overskytende beløp	30 »

c. Av arv, som tilfaller arvelaterens søsken eller disses slektninger i rett nedstigende linje eller arvelaterens ektefelles slektninger i rett nedstigende linje, rett opstigende linjes første ledd og første sidelinje eller ektefeller av arvelaterens slektninger i de samme linjer og ledd, erlægges:

av de første kr. 1 000 av hver enkelt arvelodd	intet
av arveloddens næste kr. 9 000,00	6 pct.
av — — — » 10 000,00	7 »
av — — — » 20 000,00	8 »
av — — — » 20 000,00	10 »
av — — — » 40 000,00	12 »

30 juni.	av arveloddens næste kr.	50 000,00		15 pct.
	av — — »	50 000,00		20 »
	av — — »	100 000,00		25 »
	av — — »	100 000,00		30 »
	av dens overskytende beløp			35 »

d. Av arv, som tilfaller legater, stiftelser, selskaper og foreninger, forsåvidt de alene har almenntnyttige formål, og styret har sitt sæte her i landet, erlegges ingen avgift, medmindre der helt eller delvis er forbeholdt medlemmer av en bestemt familie fortrinsrett til nytelse av rentene, i hvilket tilfelle der blir å erlegge avgift med 10 pct.

e. Av all annen arv erlegges:

av de første kr.	1 000,00	av hver enkelt arvelodd	intet
av arveloddens næste kr.	9 000,00		10 pct.
av — — — »	10 000,00		12 »
av — — — »	20 000,00		15 »
av — — — »	20 000,00		20 »
av — — — »	40 000,00		25 »
av — — — »	50 000,00		30 »
av — — — »	50 000,00		35 »
av — — — »	100 000,00		40 »
av dens overskytende beløp			50 »

§ 2. Med arv blir å likestille arveforskudd, hvorunder inngår ikke blott de i arvelovens §§ 10—18 omhandlede forskudd, men også annen overdragelse av ennu ikke fallen arv til arving, arvings ektefelle eller barn, uansett om arvelateren har efterlatt sig skriftlig optegnelse derom eller ikke — såsom utdeling av formue til en eller flere arvinger, disses ektefeller eller barn, overdragelse av fast eiendom eller andre verdier til arving, dennes ektefelle eller barn, under form av kjøp og salg, hvor der på grunn av en uforholdsmessig lav pris må antas å skjule sig en forhåndsutdeling av arv. Angår salget overdragelse av fast eiendom til en åsætesberettiget arving, blir ved avgjørelse av avgiftsplikten å ta hensyn til den i lov av 25 juli 1910 nr. 4 foreskrevne nedsettelse av verdien, der tilkommer åsætesberettiget arving ved overtagelse av fast eiendom på skifte. Med arv blir likeledes å likestille legater og gaver, som tilfaller nogen ved dødsfall, derunder innbefattet kontraktmessige gaver, der ikke er fullbyrdet ved giverens død, alle gaver, som gis i de tre siste måneder før giverens død, selv om de er fullbyrdet, forinnan denne inntre, samt alle gaver, ved hvilke giveren for sin levetid ubetinget eller under visse betingelser har forbeholdt sig rådigheten over gavens gjenstand eller retten til dens aykastning.

§ 3. Når en arvelater efter nådd 65 års alder i de siste 30 juni. 12 måneder før sin død bortgir sin formue eller nogen del av denne til en enkelt eller flere arvinger, anses, hvad der således bortgis, som arveforskudd. Til arvinger regnes arvelaterens slektninger i rett nedstigende linje og adoptivbarn samt enhver, som ved det tidspunkt da midlene bortgaves, var betenkt i arvelaterens testamente eller hørte til arvelaterens nærmeste berettigede arvinger efter loven eller disses slektninger i rett nedstigende linje.

§ 4. Omkostninger og gaver av den i arvelovens § 12 omhandlede art, der ytes til barn eller pårørende, såvelsom gaver av annen art, når de tilsammenlagt for hver enkelt arving ikke overstiger kr. 1 000,00, anses ikke som arveforskudd. Hvad der ytes til utdanning av barn eller pårørende, anses alene som arveforskudd, når dette har vært arvelaterens vilje.

§ 5. De foran nevnte livsgaver og arveforskudd er avgiftspliktige i overensstemmelse med de regler, som er gjeldende ved arvefallet. Dog skal de regler befulges, som gjaldt på den tid, da gaven eller forskuddet ytedes, dersom disse leder til en lavere avgift eller til avgiftsfrihet.

§ 6. Hvis arving, som har mottatt forskudd, er avgått ved døden før arvelateren, blir avgiften å tilsvare av hans bo eller arvinger.

§ 7. Fra avgiftsplikten undtas:

- a. Boer, hvis hele beholdne arvefalne formue er under kr. 1 500,00.
- b. Arvemidler, der som arv efter arvelaterens slektning i rett opstigende linje henstår i uskiftet bo hos dennes gjenlevende ektefelle, forsåvidt de tilfaller sistnevnte eller arvelaterens livsarvinger, søsken eller disses slektninger i rett nedstigende linje.
- c. Arvemidler, der tilfaller personer, som stod i tyendeforhold til arvelateren ved dennes død, forsåvidt angår den del av arven, som ikke overstiger et beløp av kr. 1 500,00.

§ 8. Finansdepartementet kan fritta arveforskudd for avgift, når billighet finnes å tale derfor, således når de bortgitte midler forinnen avgiftspliktens inntreden har vist sig verdiløse eller er blitt betydelig forringet i verdi, eller når de helt eller delvis er forbrukt av mottageren, og dennes økonomiske forhold er mindre gode.

§ 9. Førøvrig følges forskriftene i den gjeldende lovgivning om arveavgiften.

30 juni.

Post 2.

*Skattebeslutning angående otteprocentskatt og tiende-
vogsleding.*

I budgett-terminen 1 juli 1921—30 juni 1922 erlægges til statskassen otteprocentskatt av leding og andre jordeboksrøtigheter samt tiendevogsleding efter de om disse avgifter hittil gjeldende bestemmelser.

Dog bortfaller otteprocentskatten av de omhandlede avgifter, når de er solgt til avgiftsyteren selv.

På samme måte bortfaller også tiendevogsleding, for såvidt den leding, hvorav samme svares, er avhendet til ytaren.

Disse Stortingets beslutninger bringes herved i utøvelse.

Gitt på Kristiania slott den 30 juni 1921.

Under Vor hånd og rikets segl.

Haakon.

(L. S.).

O. Blehr.

H. S. Fürst.

30 juni.

Kongelig kunngjørelse

om avgift til statskassen av apotekenes omsetning.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

Stortinget har den 29 juni 1921 fattet følgende beslutning om avgift til statskassen av apotekenes omsetning:

De, som har fått bevilling til å drive et ikke salgbart apotek, enten i henhold til lov av 4 august 1909 eller med forpliktelse til å underkaste sig en ny apoteklovs bestemmelser, eller som frivillig har underkastet sig avgiftsbestemmelsene, skal for budgett-terminen 1 juli 1921—30 juni 1922 erlegge til statskassen avgift av sin omsetning efter nedenstående regler:

§ 1.

1. De første kr. 25 000,00 av omsetningen skal være avgiftsfri.
2. Av restbeløpet fratrekkes 25 pct. for frie handelsvarer m. v.
3. Av den tiloversblevne omsetning beregnes følgende avgifter:

Av 1ste kr. 5 000,00 (eller deler derav) 1 pct.

» 2net » 5 000,00 —»— 2 »

» 3dje » 5 000,00 —»— 3 »

Av 4de kr. 5 000,00 (eller deler derav)	4 pct.	30 juni.
» 5te » 5 000,00	—»— 5 »	
» 6te » 5 000,00	—»— 6 »	
» 7de » 5 000,00	—»— 7 »	
» overstigende omsetning	8 »	

§ 2. Til et apoteks omsetning regnes alle beløp, som er innkomet ved forhandling av varer, enten disse er gjenstand for apotekeres enehandel eller ikke. Dog blir ikke de beløp å medregne, som er innkomet for varer, som enten direkte eller gjennom mellommenn forhandles til andre apotek.

Omsetning ved filialapotek og medikamentutsalg blir å beregne særskilt fra hovedapotek.

§ 3. Det departement, hvorunder medisinalvesenet hører, kan helt eller delvis frafalle avgiften for apotekere, med hvem der er inngått eller inngås overenskomst angående avståelse av salgbare apotekprivilegier.

Departementet kan likeledes helt eller delvis frafalle avgiften, hvor dens utredsel vilde falle særlig trykkende.

§ 4. Avgiftsbeløp på mindre enn kr. 10,00 opkreves ikke. Denne Stortingets beslutning bringes herved i utøvelse.

Gitt på Kristiania slott den 30 juni 1921.

Under Vår hånd og rikets segl.

Haakon.
(L. S.).

O. Blehr.

H. S. Fürst.

Kongelig resolusjon

30 juni.

av 30 juni.

I henhold til § 1 i lov av 14 juli 1916 om midlertidig forlengelse av den i artikkel 4 i Pariserkonvensjonen av 20 mars 1883, senest revidert i Washington 2 juni 1911, fastsatte prioritetsfrist for patentkrav utferdiges følgende bestemmelser:

Den i henhold til artikkel 4 i Pariserkonvensjonen av 20 mars 1883, senest revidert i Washington 2 juni 1911, fastsatte frist av 12 måneder for opnåelse av den i nevnte artikkel omhandlede fortrinsrett, som tilkommer borger eller undersått av nogen unionsstat for inngivelse av krav på patent, forlenges, forsåvidt fristen ikke var utløpet den 29 juli 1914, ytterligere til og med 3 september 1921.

Utgiver: Byråchef Young.